

- ۲ — دیباچه
- ۳ — خصایص ملت ایران
- ۴ — نجی روح ایرانی یعنی از استیلای عرب
- ۵ — استیلای عرب بر ایران
- ۶ — انرات استیلای عرب در روح ایرانی
- ۷ — اساس مذهب شیعه در ایران
- ۸ — کوشش ایرانیان در اقراض بنی امیه
- ۹ — تایخ انقلاب سیاسی و استقرار خلافت عباسیان
- ۱۰ — انقلابهای جدید و اسباب قیام ایرانیان بر ضد تحالفی عباسی
- ۱۱ — تایخ خلافت عباسیان و تأثیر آن در روح ایرانی
- ۱۲ — آخرین تجلیات روح ایرانی در عهد صفویان و نادرشاه
- ۱۳ — روح ایران زندهٔ جاویدان است.

درینجا فصل آخر این کتابچه را درج میکنیم و از ارباب
فضل و عرفان در خواست می‌نماییم که پس از مطالعهٔ کتاب،
نظریات و استقادات خود را اظهار و نگارنده را مدیون امتنان سازند.

روح ایران زندهٔ جاوید است

این چند صفحه که از نظر گذراندیم مختصر بود از تجلیات روح ایرانی که از دو هزار سال به این طرف در هر موقع و فرصت که دست داده بظهور رسانده است و در زیر تأثیر و قوهٔ زندگی بخش این روح، ملت ایران که به این همه انقلابات و تخریبات و استیلایها دچار گشته توانسته است موجودیت خود را نگاه دارد چنانکه شاعر سختور، پور داود میگوید:

جور و بیداد فراوان و فزون دید این ملک
ستم و کینه اسکندر دون دید این ملک
دشت و هامون ز عرب غرقه بخون دید این ملک
ظلم چنگیز ز اندازه برون دید این ملک
گشید و کاخش را ز آسبب نمرزید ارکان

آری این چنین ملت بطور قطع یک روح زنده و جاودان دارد. روح ایرانی بهترین نمونه روح آریائی است که علاوه بر حفظ کردن استقلال خود چندین ملل کوچک را همنگ خود ساخته، چندین اقوام مستولی را تحلیل برد و چندین ملت پیگانه را در آغوش مدینت خود پرورد و بحد رشد و بلوغ رسانده است هر ملت که خصوصیات ذاتی و ممتاز روح اجتماعی و اخلاقی ملی خود را از دست نداده باشد هستی خود را میتواند محفوظ نگهدارد و در میدان مبارزة زندگی اقوام میتواند باشاری نشان دهد و فیروزمند گردد.

راست است که ایران امروزی از کاروان ترقی و تمدن خواهان آریائی خود عقب مانده و حتی آندرجه زنده‌دلی و آن اندازه استعداد و قابلیت را که در ادوار تاریخ گذشته نشان داده امروز نمیتواند اظهار نماید ولی این نمیرساند که روح جاوید او مرده است. این چراغیست نگردد هر گز خاموش! بلکه میتوان گفت آن روح از صدمات روزگار و لطمات متواتی اعصار خسته و افسرده شده است. امروز روح ایرانی در حقیقت یک دوره فترت میگذراند و ماتند آتشی است که موقعیاً یک طبقه ضخیمی از خاکستر سیاه روی آنرا پوشانده و یا ماتند آب صافی است که تدبیاد حوادث، خس و خاشک آبوهی بر روی آن انداخته

و گرد آورده باشد.

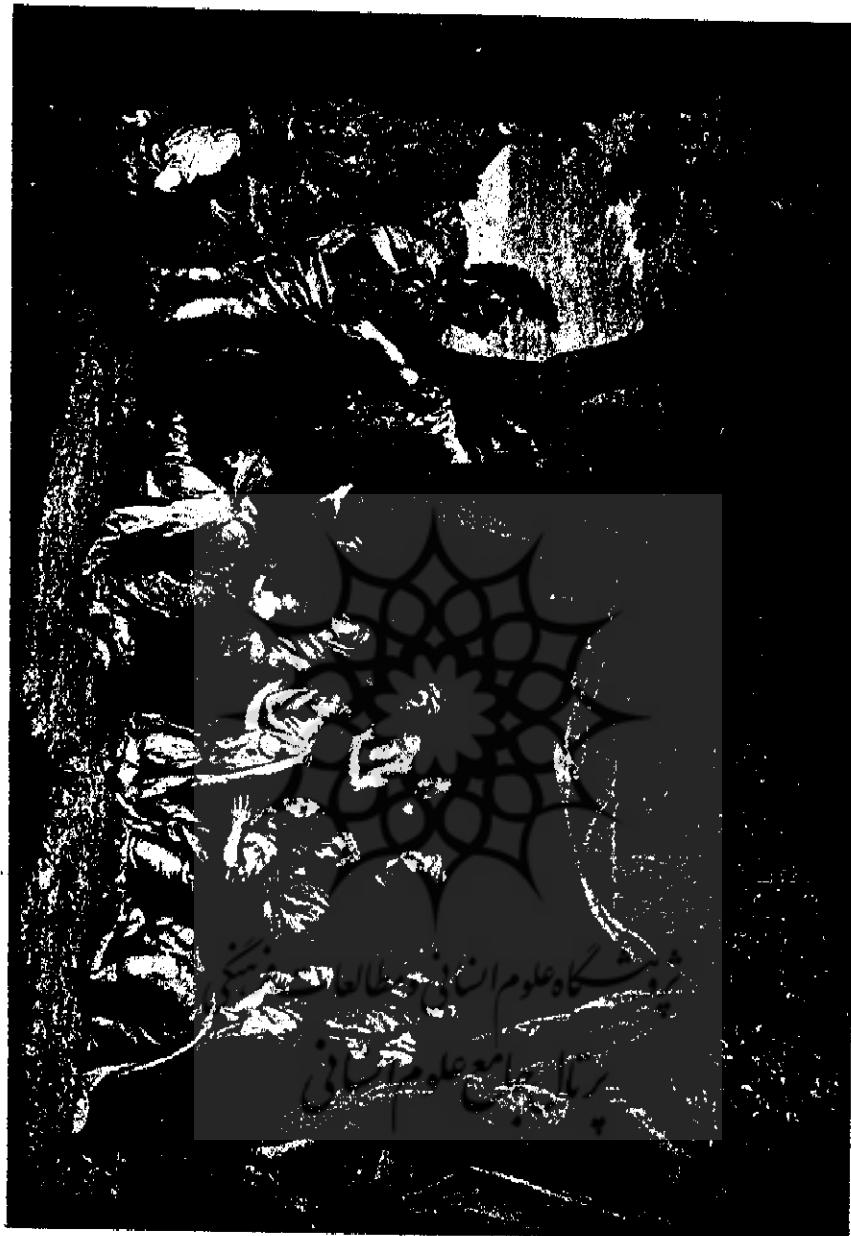
این طبقهٔ ضخیم خاکستر و این نودهٔ خس و خاشاک از یک طرف عبارت از سیاست استیلا جوی پیگانگان و استبداد و ظلمهای پادشاهان است که در خفهٔ کردن روح ایرانی بهمدیگر پیشنهادی میکند و از جنبش و اظهار حیات او را مانع آمده دد هر حرکتی پر و بالشرا میشکند و از جولان دد هوای آزادی منع میکنند و دد واقع او را در قفس آهین سیاست خود اسیر وار در زنجیر نگاه میدارند و از طرف دیگر پرده‌هایی از خرافات و اوهام و وحشت و تعصب مذهبی است بطوریکه روحانیون ایران دست بدست پادشاهان و دیوانیان داده آزادی فکر و عقل و روح و وجودان را از مردم ایران بر کنده و ریشهٔ ذکاآوت و عزم و حمیت را سوزانده‌اند چنانکه هر ذی حس متفکر و متجددی که به نشر حقایق سیاسی و یا دینی و اخلاقی همت کرده و خود را هدف تیر بلا و محنت ساخته پای مردی بعیدان گذاشته به بیدار کردن ملت کوشیده است فوری اورا نکفیر کرده و بین خوانده مردم را بکشن وی و سوختن خانمان او برانگیخته‌اند و وقتیکه این وقایع موشکافی شده معلوم گشته که همهٔ این خونها را فقط برای حفظ مقام آقایی و مسند ریاست و قوهٔ خود ریخته‌اند. اوضاع ناگوار ایران که کوتاه نظران را بسیار ناامید میسازد بر انگیختهٔ همین سیاست استبدادی و تسلط روحانیست و گرنگ کسانیکه از روی بصیرت و اطلاع عمیق و از نزدیک احوال اجتماعی این ملت را تدقیق کرده‌اند درک مینمایند که روح ایرانی با وجود اینکه قرنها مقهور پیگانگان و دد زیر قوفی تمدنها و وحشتهای خارجی مانده باز جوهر اصلی و ذاتی خود را از

دست نداده است.

کسانیکه ویرانی ایران و عقب ماندن آنرا از کاروان ترقی غرب مشاهده کرده و همیشه آیه یأس میخواست و روح ایران را مرده میداشت و از بی اطلاعی بر اوضاع حقیقی ایران و یا از روی بد خواهی صاحب این عقیده فاسد میشوند بخطا میروند. انتظار آنان فقط بروی آن خس و خاشک که روی این زلال آریائی را پوشانده می‌افتد و آنقدر تیز و نافذ نیست که در زیر خس و خاشک، صفوت آن آبرا در یا بند و یا اینکه حسیات بد خواهی و بد اندیشی چشم تمیز و انصاف آنان را طوری خیره کرده که حقایق را نمی‌توانند درک کنند و آب خوشگوار و صاف را مانند سراب می‌بینند.

روح ایرانی یک اوقيانوس موج خیز پیکرانی است که غواصی دد آن کار هر بی بصیرت و هر بی جرأت نیست. کسانیکه فقط نظر بسطح آن در یا انداخته و تها تلاطم امواج آنرا سیر و تماشا کرده ادعای شناختن آنرا میکنند در سهوند. افکار و عقاید آنان همیشه دور از حقیقت و نظریات و ملاحظات شان همواره ناقص خواهد ماند.

اغلب سیاحت کنندگان فرنگی و مدغصین اوضاع ایران که جند روزی پیش در این عمان بی‌پایان سیر و سفر نکرده‌اند تأثیرات شخصی خود و اتفاقات رشت و یا خوب را که برای ایشان دست داده و پیش آمده میزان محکمه و شناختن یک ملت قرار میدهند مثلاً اگر در آن مملکت و یا از طرف اهالی آن برای ایشان خوش گذشته و خوب پذیرایی شده است تمجید و تحسین میکنند و گرنه تکذیب نمی‌نمایند و آن ملت را غیر مستعد و حتی بی تربیت

تصویر آمدن استندر
کیا در داریوش برای دیدن
خانواده اسری شده وی
(برای تفصیل رجوع کنید)
بکتاب «چیزات ایرانی»
این تصویر بقلم نقاشی
فرانسوی لوئی کشیده
شده است.

مینامند. این است که همیشه نوشه‌های این مردمان بی بصیرت و خود پرست متناقض است. بدین جهت نظریات و ملاحظات آنان سطحی و پر از سهو و خطاست و ازینجاست که اغلب آنها در باره ایران بدین و عیب جوی و بد خواه هستند.

تدقيق اوضاع اجتماعی یک ملّت که روح آن مظهر این همه تجلیات در خشان گردیده و در پیش این همه امواج کوه افکن حوادث عالم، موقع خودرا نگاه داشته چندان کار آسان نیست.

ما نمی‌کوئیم که ملت ایران هیچ عیب و نقص و اخلاق زشت نداشته و در تاریخ حیات خود هیچ اعمال شرم آور و وحشیانه ارتکاب نکرده است. ما ابدآ نمی‌خواهیم حقیقت پوشی کنیم و زندگی تکین و چرکین امروزی و فساد اخلاق کنونی را که در هیچ دوره نا ایندرجه نبوده است انکار کنیم بلکه ما می‌کوئیم که ملت ایران پاره‌ای خصاپص نجیب و نیک و برخی استعدادهای خوب و فطری داشته است که هر وقت مظاهری پیدا کرده یعنی هر وقت زمامداران سیاسی و روحانی او، انها را در شاهراه فضیلت و ترقی هدایت کرده اند، اترات خوب بخشیده و تجلیات و سحرها نشان داده است.

بدین جهت ما می‌بینیم و می‌کوئیم که روح ایرانی زنده جاوید است و همینکه این زنجیرهای اسارت که مدنت غرب و سلطنت استبدادی روحانی و جسمانی بدان گرفتارش کرده اند بقوت یک انقلاب سیاسی و یک انقلاب فکری که در زائیدن است از دست و پای آن بر داشته شد از نو با جلوه‌های روح بخش خود عالم تمدن را ستایشگر و مجدوب خود خواهد ساخت. فاضل بیهمال و عالم حقیقت ین ربانی مرحوم میرزا فضلعلی آقای

مجتهد تبریزی (۱) در حین مطالعه این کتاب سطوحای ذیلرا در حاشیه این صفحه بدست خود نوشته بودند و ما آنرا عیناً درج میکیم:

«چنانچه مطالعات و تفکر در حالات و اقلابات گذشته ملت ایرانی صاحبان افکار را بخوبی مجبور میسازد بقبول نمودن این نکته اساسی، که روح ایرانی در هر دوره از ادوار گذشته که دچار بحرانهای سخت هولناک شده در زیر فشار سنگین آزادی شکن دقیقه‌ای راحت نمی‌شیند آقدر دست و پامیزند تا بالاخره خلاصی و رستکاری خودرا پیدا کرده سپس با یک غیرت و عزم غیر قابل تزلزلی آن راه را یموده تا بسر منزل آزادی خود رسیده اند و غبار خستگی و سستی هر گز بر یشانی همستان نه نشته است؛ همچین در آینده که تیجه دوره علم و صنعت است باستانیان پیکار نه نشته، دیده میشود که هر فرد ایرانی گردن در از کرده گوش به صدای هائی که در جو دنیای تازه پر اکنده است میدهد و چشم باز کرده به این کتاب و آن کتاب نگاه میکند تا بشنود و به بیند مایه سعادت و سعادت چیست و زلال ترقی و تعالی دیگران از کدام سرچشمه است چنانچه در همه وقت روح ایرانی بهر چه توجه کرده است موفق شده کون نیز هیچ جای انکار نیست که موفق خواهد شد، مگر برای همین نکته نیست که ایرانیان مثل مور و ملنخ مانند گرسنگان هول زده خودرا بی اختیار بروی سفره علم و دانش انداخته فوق العاده از آن خوان نعمت تغذیه روح میکنند.»

(۱) میرزا فضلعلی آقای مرحوم پسر حاجی میرزا عبدالکریم ملاباشی آذریجان و یکی از اجله مجتهدین و علمای با فضل بوده در سال ۱۳۲۴ بست نمایندگی مجلس ملی منتخب شدند و در ۱۳۲۴ بعزم معالجه سفر اروپا کرده چند سال در روسیه و انگلستان و آلمان مشغول تداوی بوده و سیاحت‌نامه‌ای نوشته اند که پچاپ نرسیده در ۱۳۲۹ در برلین بر حملت ایزدی پیوسته و بنا بوصیت خود در مقبره مسلمانان دفن شدند.

مطالعه این چند صفحه، اظهارات ما را تأیید و اثبات میکند.
همینقدر تفکر کافی است که قوم عرب، با دین و شمشیر خود

تصویر آتش زدن قصر پرسپولیس معروف بخت جشید بدست اسکندر در حال مستقیم شادمانی که معشوقه خود را بلند کرده و او آتش میزند. این تصویر اثر خامه نقاش فرانسوی روشه گروس که در سال ۱۸۵۹ تولد یافته است میباشد.

چندین مملکت را ماتد ایران و بین النهرين و سوریه و مصر و طرابلس و تونس و الجزایر و مراکش و اندلس و غیره را فتح

و استیلا کرد و حالا که پیش از هزار سال از آن استیلا گذشته اغلب این ملتها نه تنها دین قدیم خود را کم کرده مسلمان شده‌اند بلکه زبان و ملیت و شعایر ملی خود را هم از دست داده عرب و یا مستعرب گشته‌اند. اما ایران با اینکه دین اسلام را قبول و آنرا ترقی داده و چند قرن زیر قوذ و استیلا عرب زیسته باز زبان و حیات ملی و عادات و خصال اجتماعی خود را با استقلال سیاسی خود محفوظ نگاهداشته است.

چنانکه در اوراق پیش دیدیم ایران با منفعت ساختن بنی امیه استقام خود را از عرب گشید و در دوره خلافت عباسیان لیاقت و کفایت و نجابت و فضیلت و مزیت خود را ثابت کرد و بتأسیس حکومتهای ملوک و سلاطین، وسائل استقلال و آزادی خود را فراهم آورده زبان فارسی را از نوزنده کرد و در دوره استیلای مغول متأثر خارق عادت نشان داده مغول را تریست و مقهور تمدن خود نمود و با جلوس پادشاهان صفوی بتحت ایران، استقلال سیاسی خود را کاملاً داراشد و امروز هم مشغول بر انداختن کابوس استبداد و درین پرده‌های اوهام است تا با آزادی کامل نمرات کوشش‌های خود را بچیند و لیاقت خود را به میان اعلام کند.

من با ایمان کامل بترقی و سعادت آینده ایران، تزاد وزاد ایران را با زبان حال روح ایرانی که تجلیات آنرا در ضمن این اوراق نمایش کردیم خطاب کرده می‌گوییم:

اگر خاکرا سینه بشکافتد

سر سرودان اندران یافتد

درینخاک بسیار تن خفته است

که با خونش آنرا بسی شسته است

زکوه و زنگ و زدد یا و رود
بسی داستانها توانی شنود

شمارا یکی سینه پروردہ است
که ز اهریمنان تیرها خورده است

همانا باید که با هوش و رای
به اورنگ دانش گرینید جای

پاد آورید آن نیاکان خوش
پس آن روزگاران با فروکش

بنیروی بزدان جان آفرین
برانید اهریمنان زین ذمین

چنان و بن مر هر پروردید
جهانرا به نیکی همی بسپرید

به پندار نیک و بکفار و کار
کنید این سخن بر جهان آشکار

که ایران بماند هماره جوان
روانش بود زنده جاودان

برلین — ۲۳ جمادی الاول ۱۳۳۷

اوپیات ۱ - تصوف

زیبا ترین تصویر تصوف از خاتمه ادیب محترم آقای رضازاده شفق

عمر بست دل بصحت ابرار داده ایم

صد گوش بر حدیث رخ یار داده ایم

«ما در یاله عکس رخ یار دیده ایم»

هوش و خرد زدست بیکبار داده ایم